

رفع ابهامات بر جام از زبان رحیمیان عضو فنی تیم مذاکرات هسته‌ای ابعاد بازگشت‌پذیری بر نامه هسته‌ای ایران هر اقدامی را که در بر جام پذیرفتیم این فکر را داشتیم که روزی ممکن است برگردیم

را از زیر ساخت به انبار منتقل خواهیم کرد که بازگشتش خیلی سریع است. در نظنز همه سکوهای نصب ماشین که در حال حاضر داریم می‌ماند. تمام کابل کشی‌های برق و ابزار دقیق و سیستم‌های مربوط به کنترل زنجیره‌ها. آن چیز که ما برمی‌داریم خود ماشین است به همراه لوله‌هایی که مربوط به گاز UF6 است و نه لوله‌های مربوط به خلا و آب خنک و نیتروژن و هوای فشرده آن هم در حد زنجیره‌ها به علاوه گیج فشار که ابزار دقیق است که بستن و باز کردن آن سریع است، همین طور شیر آلانی که در حد زنجیره است و همراه لوله‌ها برداشته می‌شود و مبدل فرکانس که به راحتی قابلیت نصب دوباره را دارد.

این قطعات گفته شده در سالن B انبار می‌شود. این همان سالنی است که در کنار سالن فعلی قرار داد؟
بله، این هم از چیزهایی بود که مادر نظر گرفتیم که نه از سالن فعال دور باشد و نه در جای آسیب‌پذیر باشد.

البته نقشه‌ها هم موجود است و طبق همان بازگشت انجام می‌شود؟

بله، قطعاً این‌ها طبق تدابیر خاصی برداشته می‌شود و ما با تجربه‌تر از آن هستیم که کاری نپخته انجام دهیم و فردا ندانیم که این‌ها مال کدام قسمت بوده است.

شما چه زمانی را برای بازگشت‌پذیری می‌توانید معلوم کنید؟

بر حسب شرایط زمان‌های متفاوتی می‌توان داد اما یک چیز را نباید اشتباه بکنیم. مدیریت فعلی سازمان معتقد است ما این مقدار IRI را نباید تولید و نصب می‌کردیم زیرا در سازمان برنامه از رده خارج کردن این ماشین‌ها و وارد مدار نمودن ماشین‌های جدید تدوین شده بود. بنابراین اگر هم کشور بخواهد روزی پاسخ محکمی به طرف مقابل که بدعهدی نموده بدهد، قطعاً به همین وضعیت فعلی یعنی نصب تعداد بسیار زیاد از ماشین‌های نسل اول برنخواهد گشت. اما اگر شما بخواهید به همین ظرفیت فعلی برسید همین ماشین IR2M که جمع کردید را نصب کنید و از نسل IR-4 نصب کنید ظرفیت شما در همین زیرساخت ۵ برابر خواهد شد. لذا

مهندس رحیمیان برای شروع مصاحبه می‌خواهم به نکته‌ای که این روزها بیش از پیش مطرح است بپردازم. از زمان جمع‌بندی نهایی، طرف آمریکایی به صورت مداوم اینگونه مطرح می‌کند که در پندهای ۱۱ و ۱۲ قطعنامه شورای امنیت مکانیسم ماشه را تدوین کرده تا اگر ایران به تعهد خودش عمل نکند، تحریم‌ها به صورت خودکار برگردند. البته می‌دانیم بخشی از این اظهارات مصرف داخلی دارد اما اگر طرف مقابل نقض عهد کرد، ما چقدر می‌توانیم در اقداماتمان در نظنز، فردو، اراک، تحقیق و توسعه و... برگشت‌پذیری داشته باشیم؟

بحث برگشت‌پذیری در توافق طبیعی است زیرا مبنای مذاکره بین دو طرف اعتماد نبوده است. نکته مهم این است که بازگشت‌پذیری‌ها دو طرفه است. اینگونه نیست که فقط برای طرف مقابل باشد. اما مسئله این است که در صورت بروز چنین شرایطی ما چه خواهیم کرد؟ برخورد کشور قطعاً بر خود احساسی نخواهد بود زیرا ما همیشه تأکید کرده‌ایم و نشان داده‌ایم که برنامه ما صلح‌آمیز است و بر اساس اعتقادات دینی و فتوای مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) به دنبال سلاح نیستیم لذا اگر بازگشت خودکار تحریم‌ها در هر شرایطی اتفاق بیفتد ما می‌خواهیم همان برنامه صلح‌آمیز خود را که با این توافق در حوزه صنعتی مقداری کند شده است را ادامه دهیم.

در تحقیق و توسعه از لحاظ ذات تحقیق و توسعه محدودیتی که موجب ابرتر ماندن موضوع شود، نداریم اما مثلاً قرار بوده ما تا سال ۸ و نیم، ۳۰ ماشین را راه‌اندازی کنیم در صورت نقض توافق از سوی طرف مقابل قطعاً به برنامه‌های خود سرعت می‌بخشیم. در حوزه غنی‌سازی برگشت‌پذیری سرعت بالاتری دارد زیرا تیم مذاکره‌کننده همیشه این وضعیت نادر اما محتمل را در گوشه ذهن خود داشته یعنی ما هر اقدامی را که پذیرفتیم این فکر را داشتیم که یک روزی ممکن است لازم باشد برگردیم. شما اگر متن بر جام در حوزه نظنز را مطالعه کنید (پاراگراف ۲۹ ضمیمه یک) آن جا ما آن چیزی

هادی محمدی / این روزها همه از برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) سخن می‌گویند و البته سیل تحسین‌ها و تشکرها و در کنار آن انتقادات است که نسبت به این توافق و تیم دست‌اندر کار آن صورت می‌گیرد. ما برای روشن کردن زوایای تاریک برجام به دنبال شخصی بودیم که به لحاظ فنی پاسخگوی ابهامات منتقدان باشد. مهندس پژمان رحیمیان عضو فنی تیم مذاکره‌کننده در ۲۰ ماه اخیر است که با تسلط بی‌چون و چرای جزئیات فنی پرونده هسته‌ای کشورمان برای روشن شدن ابهامات، پاسخگوی سوالات خراسان شد. مهندس رحیمیان که ۱۴ سال خدمت در سازمان را در کارنامه دارد، علاوه بر مسئولیت فعلی، به مدت یک سال نیز مدیریت حوزه ریاست سازمان انرژی اتمی در زمان دکتر عباسی را در بر عهده داشته و تسلط خوبی بر اقدامات انجام شده و نشده در یک دهه اخیر دارد.

گفت‌وگوی پیش رو که باعث شده رحیمیان برای اولین بار به ابهام‌زایی فنی از برجام بپردازد، با لطف یکی از بزرگان سازمان انرژی اتمی شکل گرفت و در آن عضو تیم مذاکره‌کننده کشورمان از بازگشت‌پذیری‌های احتمالی در صورت نقض عهد طرف مقابل می‌گوید و این که چگونه مواردی در برجام رعایت شده تا امکان بازگشت‌پذیری را برای جمهوری اسلامی تسهیل کند. رحیمیان البته تأکید دارد که هرگونه بازگشت ما و یا شروع کار در ۱۰ سال آینده باید با توجه به کیفی‌سازی باشد. او سطح انگیزه و شور و حال در سازمان را بالا می‌داند و می‌گوید در این ۱۰ سال بسیاری از کارها وجود دارد که علی‌رغم محدودیت‌هایی که ایجاد شده، زمینه وسیعی از فعالیت و پیشرفت را پیش روی متخصصان و دانشمندان هسته‌ای کشورمان می‌گشاید.

قرار بود این مصاحبه در یک ساعت به پایان برسد اما شور و شوق دو طرفه میان مصاحبه‌کننده و مصاحبه‌شونده باعث شد تا علی‌رغم ترافیک کاری مهندس رحیمیان، حدود ۱۴۰ دقیقه در خدمت ایشان باشیم.